

HERMAN BELLAERT

RETROSPECTIEVE

1986 - 1996

08.03 - 05.04.20

KASTEELSTRAAT

PAVILION CONTEMPORARY ART WATOU

HERMAN BELLAERT

RETROSPECTIEVE

1986 - 1996

08.05 - 05.04.20

In zijn korte maar opgemerkte kunstenaarsloopbaan evolueerde Herman Bellaert (1957 - 1996) van het expressionisme van de jaren '80 naar meer geabstraheerd werk, intrigerende, krachtige doeken die mysterie omhullen, om later nog te experimenteren met diverse materialen als lood, recuperatiehout en pure kleur waarin stilte primeert.

In his brief but remarkable professional career as an artist, Herman Bellaert (1957 - 1996) evolved from the expressionism of the 1980s to more abstract work, particularly in his intriguing, vigorous canvases that embrace mystery, before later on experimenting with various materials such as lead, reclaimed wood and pure colour in which silence predominates.

art critic Daan Rau

HERMAN BELLAERT (Oostende 1957 – 1996)

Studies

1975 Koninklijke Academie voor Schone Kunsten Gent
1976 – 1980 Hoger Sint-Lucasinstituut Gent

Individuele tentoonstellingen

1987 Museum voor Schone Kunsten, Oostende
1989 Galerij William Wouters, Oosteeklo
1992 Galerij S65, Aalst
1995 Stichting Veranneman, Kruishoutem
1996 Het Kunsthuis, vzw Vrienden van het PMMK, Oostende
2000 Museum voor Schone Kunsten, Oostende
2000 Het Kunsthuis, vzw Vrienden van het PMMK, Oostende
2015 VERSTILD, Venetiaanse Gaanderijen, stad Oostende

Groepstentoonstellingen

1988 Prospect 7, Gele Zaal, Gent
1988 Biënnale Beeldende Kunst West-Vlaanderen
1988 Cité Internationale des Arts, Paris
1991 Galerij Verplancke – Van Bavel, Brugge
1991 Art Basel (Galerij S65), Basel
1992 "Modernism in Painting" PMMK, Oostende
1993 "Modernism in Painting" Museum Van Bommel - Van Dam, Venlo
2018 "Voorbij de aanwezigheid" Paviljon Contemporary Art, Kasteelstraat 1, Watou
2019 "Works of Art" Paviljon Contemporary Art, Kasteelstraat 1, Watou

Wedstrijden

1987 Jeune Peinture Belge (selectie) Paleis voor Schone Kunsten, Brussel
1988 Europaprijs voor Schilderkunst (selectie) PMMK, Oostende
1988 Tweejaarlijkse Prijs voor Beeldende Kunst van de Provincie West-Vlaanderen (laureaat) Brugge

Werkbeurs Vlaamse Gemeenschap

1988 Cité Internationale des Arts, Paris mei – september

Uitgaven

1992 Reeks van vijf etsen in opdracht van de Vrienden van het PMMK
1996 Catalogus van de tentoonstelling in het Kunsthuis, Vrienden van het PMMK
2015 Catalogus van de tentoonstelling in de Venetiaanse Gaanderijen, VERSTILD, stad Oostende

Werken in het bezit van

Mu.ZEE, Oostende
Ministerie van Buitenlandse Zaken, Brussel
Nationale Bank van België, Brussel
Privécollecties

Herman Bellaert (BE)

Halverwege de jaren '80 nam Herman Bellaert deel aan de wedstrijd Stimulans in Kortrijk. Die wedstrijd was bedoeld voor jonge kunstenaars, niet ouder dan vijfendertig, die gevormd waren in het kunstonderwijs en geboren, wonend of werkend in West-Vlaanderen. Zijn deelname werd er opgemerkt. Zo ook werd zijn werk geselecteerd voor de Europaprijs in Oostende en de Jeune Peinture Belge in Brussel. En in 1988 werd Herman laureaat van de tweejaarlijkse wedstrijd voor beeldende kunsten van de provincie West-Vlaanderen.

Ikzelf toonde een aantal van zijn schilderijen als onderdeel van de tentoonstelling 'Prospect 7' in de Gele Zaal te Gent in mei van datzelfde jaar. Het was een drukke periode voor de kunstenaar die met zijn jonge oeuvre blijkbaar een grote schare kunstliefhebbers kon beroeren. Wat was er zo bijzonder aan zijn werk?

Thank you for sending me an angel
1986 - 1987
acrylic / canvas
195 x 170 cm

Herman Bellaert, geboren in Oostende had een opleiding vrije grafiek gevolgd in Sint-Lucas, Gent. Die achtergrond van graficus speelt een duidelijke rol in zijn schilderijen van de jaren '80. Het is te herkennen in de structuur van het werk, in het kleurgebruik zelfs. Het zwart is dikwijls duidelijk, soms nadrukkelijk aanwezig. Het is werk dat expressief naar voren treedt. Het is abstract, maar tegelijk roept het herinneringen op aan ruimte en plekken in de geest. Het laat je dwalen doorheen het werk en het neemt je mee naar onbekende plaatsen die met mysterie zijn omhuld. Het is geen glad werk, het is als ruwbouw, nog ongeschaafd met plaats voor avontuur en verwondering. Het is meer dan enkel een schilderij.

Op een bepaald moment wordt het eerder somber kleurgebruik lichter, meer contrastrijk.

In het tweeluik 'Luna Luna', waarmee hij geselecteerd wordt voor de Europaprijs, komt warm rood en oker nadrukkelijk naar voren, terwijl het heldere geel nog doorschemert doorheen het zwart dat het grootste deel van het werk bedekt. Steeds weer dat zwart. Het is niet zomaar dat hij ooit zei: "Waar zal ik eindigen? Misschien wel alles in het zwart?" Hij hield trouwens van het werk van Pierre Soulages, de Franse schilder die bekend staat om zijn gebruik van het zwart in zijn schilderijen.

De ontmoeting met die schilder kwam pas later, toen hij samen met hem exposeerde in de Stichting Veranneman. Maar hij hield ook van Constant Permeke, wiens sterke contouren terug te vinden zijn in het werk van de nog jonge schilder.

Een ander tweeluik, eveneens uit 1988, laat zien dat een deels zwarte ondergrond is overschilderd met rood en paars of violet. Grote kleurvlakken die hier en daar wat ruimte laten voor vlekken geel en wit en blauw, toetsen en wegnemingen, ingrepen en blootleggingen, als accidenten maar zeer gewild. En dan die diagonale opbouw die je in het schilderij zuigt, dat vaag perspectief dat je quasi ongemerkt meesleurt naar de onbestemde ruimte.

In datzelfde jaar manifesteert zich al een andere tendens in Herman Bellaerts werk. De meer verstilde, de misschien wat koelere abstractie. Maar vergis je niet. De kunstenaar zegt het zelf:

"Het uitgangspunt van mijn werk is steeds iets wat me raakt in mijn directe leefwereld. Via het schilderen laat ik deze concrete zaken (vrouw, landschap, atelier,...) als het ware hun materie verliezen. Op deze manier wordt het oorspronkelijk gegeven verheven tot een visueel middel om tot een universele gedachte te komen. Na de aanzet van het figuratieve motief laat ik dit bepaalde gegeven los. Dit gebeurt puur intuïtief, wat me bij het schilderen toelaat een grotere vrijheid te hanteren. Door middel van deze 'abstracte' benadering - abstract omdat er geen onmiddellijke relatie met de realiteit is - verwijder ik me steeds meer van de materie, het oorspronkelijk beeld. Deze werkwijze ervaar ik als een 'geestelijk' proces om de werkelijkheid te overstijgen. De werkelijkheid ontdaan van alle ballast, van alles wat niet essentieel is. Schilderen of beeldhouwen als contemplatie."

Luna Luna, 1988, acrylic / canvas, 200 x 150 cm (2x)

Het begin van de jaren '90 wordt belangrijk in het oeuvre van Herman Bellaert. De kunstenaar neemt niet langer genoegen met het pure schilderen, hij gaat experimenteren met materialen en wil ook meer de ruimte veroveren, zijn werk wordt voorzichtig driedimensionaal in de realiteit. Hij gaat aan de slag met lood, maar ook met glas of met gerecupereerd hout.

Herman gebruikt bladlood gezien de makkelijke hanteerbaarheid en vooral omwille van de esthetische kwaliteit. Veredeld bladlood wordt op de markt gebracht onder een uitgekende naam: 'Venuslood', de veredeling voorkomt het optreden van loodwit en zorgt ervoor dat de kleur gelijk blijft. Er zijn van zijn hand dus diverse werken in deze tentoonstelling, maar ook in tal van collecties, die de schoonheid van het lood als materiaal kunnen staven. De neutrale eenvormigheid, de zachte glans en de rustige kleur van het metaal zorgen ervoor dat andere elementen in het werk met des te meer kracht kunnen spreken, zonder de stilte van het werk te verstoren. En het is daar precies dat het hem om te doen was: stilte, beschouwing.

In de catalogus die ter gelegenheid van zijn tentoonstelling in het Kunstenhuis in Oostende in 1996 wordt gepubliceerd staat als motto "Seul le silence est grand, tout le reste est faiblesse.", een uitspraak van Alfred de Vigny in 1843.

Ik wil graag besluiten met een andere tekst van Herman Bellaert:

“Toen ik eens langs de zee liep, stelde ik mij de vraag hoe ik, als ik dit zou willen, het geluid van de zee zou kunnen weergeven in een schilderij. Of hoe ik stilte zou kunnen weergeven? Een onmogelijke zaak natuurlijk. En toch is dit wellicht het eigenlijk thema van wat ik maak: een zoektocht naar het ‘ultieme’ werk, dat even intens is als de stilte. Dit werk zou een rustpunt kunnen zijn in een chaotische wereld. Dit werk zou een tegengif zijn voor alle drukte en alle lawaai wat we dagelijks ondergaan..”

Op 7 juni 1996 ging voor Herman de wereld van de oneindige stilte in. Een dom ongeluk maakte een onverwacht einde aan de carrière van een kunstenaar die ongetwijfeld nog veel meer in zijn mars had. Deze tentoonstelling mag dan ook gezien worden als een terechte hommage aan de kunstenaar en zijn kunst in een ruimte en omgeving die hem zeer zouden hebben bevalen.

Daan Rau, februari 2020

Herman Bellaert (BE)

Herman Bellaert was born in Ostend and attended graphic art courses at Saint-Lucas in Ghent. This graphic art background plays a defining role in his paintings of the 1980s. It can be recognized in the composition of his work, even in the use of colours. The colour black is often quite clearly present, sometimes emphatically so. It is expressive work that emerges. Although it is abstract, at the same time it evokes memories of space and places in the mind. It lets you wander through the work and takes you to unfamiliar places shrouded in mystery. It's not a smooth piece of art, it's like a rough shell, still unfinished with space for both adventure and surprise. It is so infinitely more than just a painting.

At some stage the rather gloomy use of colour becomes brighter, more contrasting. In the diptych 'Luna Luna', for which he was selected for the Europa Prize, warm red and yellow ochre emerge emphatically, while the bright yellow shimmers through the black that largely dominates the work. Black over and over again. It's for this reason that he once said : "Where shall I end up? Maybe totally in black?" He actually loved the work of Pierre Soulages, the French painter known for the use of black in his paintings. The encounter with Soulages only came later, when he exhibited alongside him in the Veranneman Foundation. But he also loved the work of Constant Permeke, whose fine sense of strong outlines can be found in the work of the young painter.

Lido
1987
acrylic / canvas
200 x 160 cm

1988, acryl / canvas, 200 x 150 cm (2x)

Another diptych, also dating from 1988, reveals that a partially black background has been painted over with red and purple or violet. Large blocks of colour leave some space here and there for smudges of yellow, white and blue: brushstrokes and deletions, interventions and exposures, as if they were accidental but highly motivated. And then there is the diagonal structure that draws you into the painting, that vague perspective that drags you almost without noticing into the undefined space.

That same year another development was already evident in Herman Bellaert's work. The more subdued, slightly cooler abstraction. But don't be mistaken. To quote the artist himself:

"The starting point of my work is always something that moves me in my immediate everyday surroundings. Through painting I let these tangible subjects (woman, landscape, studio,...) lose their substance so to speak. In this way, the original subject is elevated to the status of a universal concept. Once the figurative theme has been triggered, I let go of this specific element. This is purely intuitive, which allows me greater freedom while I am painting. By using this 'abstract' approach - abstract because there is no immediate link with reality - I am increasingly freeing myself from the material element, the original image. I experience this method of working as a 'spiritual' process, transcending reality. Reality stripped of all excess baggage, of all things that are not essential. Painting or sculpting as a form of contemplation."

1995
lead / crayon / canvas / wood
80 x 80 x 4,5 cm

The early 1990s became important in Herman Bellaert's oeuvre. The artist is no longer satisfied with pure painting, he experiments with materials and also wants to capture more space. His work is carefully transformed into three-dimensional reality. He starts working with lead as well as glass or reclaimed wood. Herman also started working with rolled sheet lead because of its pliability and above all because of its aesthetic quality. Refined rolled sheet lead is marketed under the sophisticated name 'Venus lead'. It has the characteristic of preventing the occurrence of white lead and ensures that the colour of the lead remains unchanged. There are several works by Herman in this exhibition as well as in numerous other collections, all of which prove the value of lead as a material. The neutral uniformity, gentle sheen and serene colour of the metal allow other components in the work to speak with all the more force, without disturbing the silence of the work. And that's exactly what he was after: silence, contemplation.

In the catalogue published on the occasion of his exhibition at the Ostend Art House in 1996, the motto is: "Seul le silence est grand, tout le reste est faiblesse" (Only silence is great, everything else is weakness.), a statement made by Alfred de Vigny in 1843.

I wish to conclude with another quote by Herman Bellaert:

"When I once walked along the seashore, I asked myself how, if I wanted to, I could represent the sound of the sea in a painting. Or how I could depict silence? An impossible thing, of course. And yet this is perhaps the actual theme of what I create: a search for the 'ultimate' work, as intense as silence. This work could be a haven of tranquillity in a chaotic world. This work could be an antidote to all the hustle and bustle and all the noise we are subjected to daily..."

On June 7, 1996 Herman entered the world of eternal silence. A stupid accident unexpectedly put an immediate end to the career of an artist who undoubtedly had much more to offer. This exhibition can therefore be seen as a rightful homage to the artist and his art at a location and in surroundings that would have appealed to him very much.

Daan Rau, February 2020

HERMAN BELLAERT
retrospectieve
1986 - 1996

08.03 - 05.04.2020
Saturday, Sunday, 2 - 6 pm

Hilde Vandaele
+32(0)477 43 85 93

Kasteelstraat 1
8978 Watou - Belgium
paviljoen@kasteelstraat.1.be
www.kasteelstraat.1.be

UPCOMING

03.05 - 31.05.2020
STIJN COLE - YVES VELTER
duo exhibition

28.06 - 26.07.2020
MARIO DEBRABANDERE
solo exhibition
in collaboration with Gallery De Ziener & Kristof De Clercq Gallery

02.08 - 30.08.2020
HENK DELABIE - JULIEN JONAS - FRANZISKA REINBOTHE
group exhibition